

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ)

Έν Ἑλλάδι Δραχ. 10
 Ἀλλοδαπῆς Δρ. χρ. 10

Ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου
 μηνός.

ΑΓΩΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 23 Μαΐου 1902.

Ἡ ἀρχὴ τῆς ἐνεστώσης ἐβδομάδος συνέπεσε μὲ ἀγγεῖμα τῶν εὐφροσυνωτάτων διὰ τὴν παγκόσμιον ἱστορίαν. Πόλεμος ἐκ τῶν μεγίστων διὰ τὰ μέλλοντα ἀποτελέσματα του, πόλεμος αἱματηρότατος ἐληξεν αἰσίως, τῆς νίκης δὲ νῦν αἱ πτέρυγες σκεπάζουσιν ἐξ ἴσου καὶ τοὺς νικητὰς καὶ τοὺς ἡττημένους.

Λαὸς αἵματος τῶν εὐγενεστάτων τῆς Εὐρώπης, ὀλιγάριθμος, ἀλλ' ἐλαυνόμενος ὑπὸ τῶν ἱερωτάτων ἐλατηρίων, ἅτινα αἰρουν τὸν ἄνθρωπον ὑπὲρ τὴν ἄλογον κτίσιν, ὑπὸ κραταιοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος καὶ ὑπὸ ἀγίου φιλοπατρίας, ὠρμήθη εἰς ἀγῶνα ὑπὲρ ἐλευθερίας, ἐν ᾧ ἐκέρδησε τῆς ὅλης οἰκουμένης τὰς συμπαθείας, κατ' ἀληθινὸν κολοσσὸν κατὰ τὴν ὕλην καὶ ἡθικὴν δύναμιν. Ἀλλὰ τῶν συμπαθειῶν τούτων μέγα μέρος ἦτο νόθος. Ὁ φθόνος καὶ τὸ ὑπὸ τούτου ὑποτροφεύμενον μῖσος κατὰ τοῦ πολιτικοῦ μεγαλείου τῶν Ἀγγλῶν παρήγαγον τοὺς ψευδεῖς ἐκείνους ἐνθουσιασμούς καὶ δολιωτάτας ἐνθαρρύνσεις, ἐξ ὧν παραπλανηθεὶς ὁ ἡρωϊκὸς τῶν Βούρων λαὸς ἐπέδωκε νὰ ἐπιτύχῃ πλεοναχίᾳ ὅσα ἐδικαίουτο καὶ ἀπεδύθη εἰς πάλιν ὑπερτέραν τῶν ἄλλων θαυμαστῶν δυνάμεων του. Οἱ πρῶτοι φίλοι οἱ χειροκροτοῦντες τὰς νίκας τοῦ ἐγκατέλιπον αὐτὸν ἐπονειδίστας, ὅτε ἡκούσθη τὸ φροδερὸν βρῦχμα τοῦ βρετανικοῦ λέοντος, δυνάται τις δὲ ἀνευδαΐστως νὰ εἴπῃ, ὅτι ἡ ἐν Πραιτωρίᾳ νῦν ὑπογραφείσα προκαταρκτικὴ τῆς εἰρήνης συνθήκη ἀποτελεῖ τὴν λαμπροτάτην καταδίκην τῆς ἀνηθικότητος τῆς πολιτικῆς τῶν εὐρωπαϊκῶν κυβερνήσεων καὶ τῶν κοινωνικῶν ἐκείνων τάξεων, αἵτινες ποδηγετοῦσιν ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ τὴν κοινὴν τῶν λαῶν γνώμην.

Αἰσθημα ὑπερφηφείας δικαιοῦται ὁ Ἕλληνικὸς λαὸς νὰ αἰσθανθῇ ἐπὶ τῷ ὅτι καίπερ θαυμάζων τὸν ἡρωϊσμὸν καὶ τὸ μεγαλεῖον τοῦ ἀγῶνος τῶν Βούρων δὲν συμμετέσχε τῆς υποκριτικῆς ἐκείνης ὀργῆς τῶν λαῶν τῆς Δύσεως κατὰ τῶν Ἀγγλῶν, τιμᾷ δὲ τὸν Ἕλληνισμὸν, ὅτι μετὰ τὸσαυτὴν εὐθυκρίσας καὶ διαυγείας ἀντιλήψεως εἶδε καὶ ἐκρίνε σύσσωμος, ὡς εἴς ἀνὴρ, ὅτι ὁ κύριος σκοπὸς τοῦ ὀλεθριωτάτου πολέμου δὲν ἦτο ἡ κατάκτησις καὶ ἡ ὑποδούλωσις τοῦ μεγαθύμου ἐκείνου λαοῦ, ἀλλ' ἡ ἄρσις προσκόμματος, ὅπερ διὰ τῆς ἡρωϊκῆς τῶν Βούρων χειρὸς ἀνῆγειρον ἡ διπλωματικὴ ἀνανδρία τῆς Εὐρώπης, κατὰ μελετήματος, μέλλοντος ἐς αἰὶ νὰ δοξάσῃ τὴν μεγαλόνοιαν, τὴν πρὸς τὸν πολιτικὸν ἀκαταγώνιστον ὀρεξίν, τὴν πολιτικὴν ἐξουδερκίαν τοῦ ἀγγλικοῦ λαοῦ, κατὰ τοῦ μελετήματος νὰ ἀνοιχθῇ τὸ ἡμισυ τῆς βαρβαροτάτης ἡλείρου τῆς ὕδρου σφαίρας καὶ νὰ καταστῇ χρησίμους εἰς τὸν πολιτικὸν καὶ τὴν πρόδον καὶ τὴν εὐημερίαν τῆς ὅλης ἀνθρωπότητος.

Τὸ πρόσκομμα ἐκείνο ἤρην νῦν χωρὶς νὰ ἀπολέσῃσιν τὴν ἐλευθερίαν αὐτῶν οἱ Βούροι καὶ ἐν τῇ ἄρσει τοῦ προσκόμματος ἀναγεννᾶται τῶν μικρῶν λαῶν τῆς Εὐρώπης, τῶν μὲν ἐλευθέρων τὸ αἰσθημα τῆς πίστεως ἐπὶ τὴν ἀκεραιότητα τῆς ἐλευθερίας των, τῶν δὲ δουλεῶν ἡ ἐλπίς, ὅτι θὰ ἀνατεῖλῃ καὶ δι' αὐτοὺς τῆς ἐλευθερίας ὁ ἥλιος. Διότι οἱ ῥίξαντες κραυγὴν ὀδύνης ἐπὶ τῷ ὄθην ἐκ τῶν Ἀγγλῶν κινδύνῳ τῆς ἐλευθερίας τοῦ Τρανσβαλ καὶ τῆς Ὁράγγης ἔμειναν καὶ μένουσι βωβοὶ πρὸ τῆς ἀρξαιμένης καὶ ἀτελευτήτου κατακρουρηγῆσεως ὀλοκλήρου φυλῆς, τῶν Ἀρμενίων, ἔμειναν καὶ μένουσιν ἀναίσθητοι, ὅτι ἐπὶ τοῦ οὐδοῦ τῆς ὕψους, δι' ἧς εἰσῆλθε καὶ ἐφώτισε τὴν εἰς τὸ σκότος τῆς βαρβαρότητος βεβυσμένην, μεγάλην δὲ νῦν καὶ ἰσχυρὰν Εὐρώπην, ὁ κάλλιστος τῶν καρπῶν τῆς ἀνθρωπίνης διανοίας, ὁ Ἕλληνικὸς πολιτισμὸς, ὑδρίζεται ὅχι ἡ ἐλευθερία, ἀλλ' αὐτὸ τὸ δικαίωμα τοῦ εἶναι ἄνθρωπος πολλῶν ἡμῶν λαῶν, πολλαπλάσιον ἐκάστου τοῦ ὅλου τῶν Βούρων ἀριθμοῦ, ὑπὸ τυραννίας, ἧς τὴν βαρβαρότητα αὐτὴ ἡ ἀνῆθικος διπλωματία τῆς Εὐρώπης, αὐτὴ ἡ ἀνῆθικωτέρα δημοσιογραφία αὐτῆς ἡ πινδαρικός ὠδὸς τονίσασα ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῶν νοτιαφρικανικῶν δημοκρατιῶν, προσπαθεῖ νὰ δικαιολογήσῃ ἐπὶ τῇ ἀσεμνοτάτῃ τῶν προφάσεων, ὅτι ἀποτελεῖ νόμιμον καθεστῶς! Διότι τὸ αἰσθημα ἐκείνο τῆς

πίστεως καὶ τὴν ἐλπίδα ἐκείνην ἐκ πάντων τῶν μεγάλων λεγομένων κρατῶν τῆς Εὐρώπης, μὴδ' αὐτῆς τῆς δουλοφροσύνης ἐναγκαλιζομένης τὸν τσαρισμὸν Γαλλίας, τῆς ἀξιούσης ἐν τούτοις τὸ μονοπώλιον τῆς ἐλευθεροφροσύνης, μὴδ' αὐτῆς τῆς Ἰταλίας, ἧτις οὐδὲ θὰ ὑπῆρχε κἄν, ἀν μὴ ἐποίετο ἐκκλησίαν εἰς τὴν ὑπὸ τῶν λαῶν ἀγάπην τῆς ἐλευθερίας, καὶ ἧτις ἐν τούτοις ἀσυστόλως νῦν ἐπιβουλεύεται τὴν ἐλευθερίαν τῶν μικρῶν τῆς γειτόνων, μὴδὲ τούτων ἐπαυλαμβάνων τῶν λατινικῶν κρατῶν ἐξαιρουμένων, τὰ αἰσθήματα ἐκείνα ἐμπνέει εἰς τοὺς Ἕλληνας, τοὺς Ἀλβανούς, τοὺς Ἀρμενίους, τοὺς Σέρβους καὶ αὐτοὺς τοὺς Βουλγάρους, μὴν ἢ Ἀγγλίαν, Ἀγγλίαν ἰσχυρὰ καὶ ἀνίκητος καὶ μεγάλην.

Κατὰ τὸν ὅσον πανισχύρων ρευμάτων τοῦ στρατοκρατικοῦ δεσποτισμοῦ τῶν Τευτόνων καὶ τῶν Σλάβων, ἅτινα ἀπειλοῦσι νὰ καταπνίξωσιν τὴν αὐτοτέλειαν τὴν ἔθνικὴν καὶ τὴν πολιτικὴν ἐλευθερίαν ὅλων τῶν λαῶν τῆς Εὐρώπης, ἴσως δὲ καὶ τῆς οἰκουμένης ὅλης, οὐδὲν σεβόμενα, περιφρονῶντα τὰς ἐκ τοῦ φυσικοῦ δικαίου ἀνθρωπίνους ἀξιώσεις, ἐν δὲ μόνον δι-καίον γινώσκοντα, τὴν ἰσχύν, τὴν βίαν, τὴν ἀρπαγὴν, εὐλόγως ἐκλαμβάνεται ὑπὸ τῶν οὕτω ἀπειλουμένων λαῶν ὡς τὸ ὑπὸ τῆς θείας προνοίας δημιουργηθὲν ἀντίρροπον ἢ κραταῖα τῆς Ἀγγλίας δύναμις, ὡς ἐγγυήτρια τούτου τοῦ καθολικοῦ τῆς ἀνθρωπότητος πόθου νὰ μὴ ὑπερισχύσῃ ἡ ὕλη τοῦ πνεύματος, νὰ μὴ καθι-δρῶσθαι ἀπέλυτον τὸ κράτος αὐτῆς ἡ βία κατὰ τοῦ δικαίου, νὰ μὴ παύσῃ οὕσα ἡ πυξὶς τῶν ἀνθρωπίνων πράξεων, ἀνθρώπων τε καὶ λαῶν ἡμῶν, ἡ λατρεία τῶν ἰδανικῶν, ὅσα ἡ ἐλευθερία καὶ τὸ δίκαιον.

Τοιοῦτο ἦσαν οἱ λόγοι οἱ ἀληθῶς τιμώντες τὸν Ἕλληνισμὸν, δι' οὓς οὗτος καὶ ἀτυχοῦντας συνεπάθησε πρὸς τοὺς Ἀγγλους καὶ εὐτυχούντων νῦν συμμερίζεται τὴν εὐφροσύνην.

Ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἀπαλλάσσει τοὺς Ἕλληνας τῆς υποχρεώσεως ν' ἀγρυπνοῦσιν αὐτοὶ ἀφ' ἐαυ-τῶν τὸν δικαίον των, νὰ ἐργάζωνται δραστη-ρίως, ὅπως καὶ ἐργῶ ὑπερασπίσωσιν αὐτὰ, νὰ εὐρίσκωσι τῶν ἐλπίδων αὐτῶν τὸ στήριγμα οὐχὶ εἰς ἀλλοτρίας δυνάμεις, ἀλλ' εἰς τὰς ἐαυ-τῶν καὶ μόνον εἰς ταύτας.

Ο, ΑΓΩΝ“ ΕΝ Τῇ ΑΛΓΤΡΩΤΩ

Ἡ ἐκδοσις τοῦ βερατίου τοῦ Πατριάρχου Ἰωακείμ. — Ἡ κατὰ τῶν μοναχῶν τοῦ ἁγίου Ὁρους κατηγορία. — Αἱ ἀπειλὴ-σεις καὶ αἱ ἀπειλαὶ τῆς Τουρκικῆς Κυ-βερνήσεως.

Έν Κωνσταντινουπόλει τῇ 20 Μαΐου 1902.

Τὸ πολὺκροτον ζήτημα τῆς ἐκδόσεως τοῦ βε-ρατίου εἰς τὸν Πατριάρχην Ἰωακείμ, περὶ τοῦ ὁ-ποίου τοσάκις ἐγένετο λόγος, φαίνεται ὅτι εἶναι λε-λυμένον. Τοῦτο τοῦλάχιστον ἀνῆγειρε κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα αὐτὸς ὁ Πατριάρχης πρὸς τὴν Συνόδου συνεβίβας τῆς μακρᾶς συνελευσεως, τὴν ὅποιαν πρὸς τὸν σκοπὸν τούτων ἔσχε μετὰ τοῦ Βεζύρου Σαὶτ πασά. Τὸ πρᾶγμα αὐτὸ καλ' εἰρη-στα εἶναι λίαν σπουδαῖον καὶ χρήζει ἰδιαίτερης ὁλως μελέτης. Τὸ βεράτιον εἶναι τρόπον τινὰ ἡ μεταξὺ Πατριαρχείων ἡ μάλλον Ἐθνικῶν καὶ Κυβερνήσεως Τουρκικῆς σύμβασις, δυνάμει τῆς ὁποίας τούτο δι-εξάγει κατ' ἴδιον τρόπον τὰς ὑποθέσεις αὐτοῦ. Περι-κλείει δὲ ἐν τῷ συνόλῳ τὰ προνόμια, ἅτινα ἀπο-λαμβάνομεν ἀπὸ τῆς ἀλώσεως καὶ διὰ τῶν ὁποίων ὑπὸ τὰς παλαιὰς ἀπὸ τῶν παλαιῶν καὶ πλεον αἰῶνων ἐν τῇ Ὀθωμ. αυτοκρατορίᾳ. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι ἡ ἀπονομή τοῦ βερατίου εἰς τοὺς τελευταίους Πα-τριάρχας δὲν ἐγένετο εὐθὺς μετὰ τὴν ἀνάρρησιν των, ἀλλὰ πρὸς τούτο ὑπεύθυνοι ἦσαν καὶ αὐτοὶ οἱ Πα-τριάρχαι, οἵτινες δὲν ἐξήτουν ἀμέσως αὐτὰ, διὰ νὰ ἀποφύγῃσι τὸ ἱκανὸς σπουδαῖον ποσὸν τῶν δέκα χιλιάδων χρυσ. φρ. περίπου, τὸ ὅποιον ἀπαιτεῖ-ται πρὸς ἐκδόσιν τοῦ Ὁ Πατριάρχης Ἰωακείμ τού-ναντιον ἐξήττησεν εὐθὺς ἀπὸ τῆς ἀναρρήσεως του τὸ βεράτιόν του καὶ τοῦτο διὰ νὰ εἶναι ἐν τάξει ἀπέ-ναντι τῆς κυβερνήσεως. Ἐφωδιασμένους δι' αὐτοῦ θὰ ἤδύνατο εἰς πᾶσαν παράστασιν τῶν προνομίων καὶ καταπύξιν αὐτῶν, κατὰ συχνότατα συμβαί-νει κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, νὰ ἀντιτάξῃ τὸ ἐπι-σημον τοῦτο ὁμολογὸν καὶ δι' αὐτοῦ ἐρρωμένους νὰ διεκδικήσῃ, τὰ καταπατούμενα δίκαια τῆς ἐκκλη-

σίας καὶ τοῦ Ἐθνικοῦ. Ἀλλ' ἀκριβὲς διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ἐβράδυνε καὶ συνεχῶς ἀνεβάλλετο ἡ ἐκδοσις τοῦ βερατίου καὶ μόλις κατ' αὐτὰς ἐπικρατεῖται αὕτη. Εἶναι δὲ πλέον ἡ βεβαιότης, ὅτι ἂν δὲν ἐπῆρχοντο ἄλ-λως φύσεως γεγονότα θὰ ἐβράδυνεν ἀκόμη ἐπὶ πολὺ καὶ Κύριος οἶδε ἂν θὰ ἐξεδίδοτο ποτε. Αἱ Βουλ-γαρικαὶ ὁμῶς ἀνησυχίαι, τὸ ζήτημα τοῦ Φερμιλια-νοῦ, ἡ στάσις τῆς Ρωσικῆς διπλωματίας, ἡ ἐπιμονὴ τοῦ Πατριάρχου ὑπῆρξαν σπουδαῖόταται ἀφορμαὶ ὥστε τὸ πολυβύλλητον τοῦτο ζήτημα νὰ τεθῇ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς λύσεως. Τοῦτο εἶναι τὸ σχετικῶς εὐ-ἀρεστον ἄγγεμα τῶν τελευταίων ἡμερῶν.

Ἀπέναντι δὲ αὐτοῦ ἔχομεν τὸ ἀναφύειν ἀπὸ ἱκανοῦ καὶ ἐπ' ἐσχάτων λίαν ὀξυθὲν ζήτημα τῆς καταγγελίας τῶν ἐν ἁγίῳ Ὁρει μοναχῶν ὡς ἐπὶ ζήτημα μυστικῆς συνενοήσεως μετὰ τῶν ἐν Ἑλ-λάδι. Τίποτε ἐξ ὧν τῶν λεγόντων καὶ ὑπὸ τοῦ ρωσικοῦ ἴδιον τύπου ἀναγραφέντων δὲν εἶναι ἀληθές, ἐβουδομήθη δὲ εἰς βάρος τῶν μοναχῶν καταγγε-λία, προεργασμένη δυστυχῶς ὑπὸ τὸν σατανικὸν φθό-νον τῆς ρωσικῆς πολιτικῆς. Ἰδοὺ δὲ περὶ τίνος πρό-κειται. Ὅταν κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος κατέπλευσιν ὁ Ἕλληνικὸς στόλος εἰς τὸν Ἀθῶνα καὶ ἐγένετο ἡ πανηγυρικὴ ἐκείνη δεξιὸς αὐτοῦ ὑπὸ τὸν Μονῶν μετ' ἀγνώστου τέως πομπῆς καὶ ἐνδεῶς θερμότη-των αἰσθημάτων, πάντες ἀνεξαρτήτως ἡλικίας καὶ τάξεως ἐφιλοτιμήθησαν τίνι τρόπῳ ζωηρότερον θὰ ἐπέδεικνυν τὸ πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτῶν ἐνδιαφέ-ρον καὶ τὴν θερμότησιν ἀγάπην των. Αἱ Καρκαὶ περιεβλήθησαν ἀγνοῦστον ὄψιν, μυσταῖαι καὶ δάφναι ἐστόλισαν τὰς ὁδοὺς αὐτῆς καὶ ἡ κυανόλευκος ἐκυ-μάτιζεν ἐπὶ τῶν διαφόρων καταστημάτων καὶ ἐπὶ ὅλων σχεδὸν τῶν ἐν ἁγίῳ Ὁρει Μονῶν. Τὸ πρᾶγμα αὐτὸ δὲν ἦτο δυνατόν βεβαιὰ νὰ παρῇ ἀπαρά-τηρητον παρὰ τῶν Ρώσων, οἵτινες κυριολεκτικῶς ἐξεμάνθησαν διὰ τὴν ἐπιδεικνυσθεῖσαν πρὸς τοὺς Ἕλλη-νας ἀξιοματικὸς καὶ ναύτας τιμὴν. Φαίνεται δὲ ἡ μάλλον ἐκτὸς ἀμφιβολίας ὑπάρχει, ὅτι ἐπιτηδεύει, κατὰ γὰρ τοὺς ἀγνοήτους μοναχοὺς ὡς βουδοδο-μοῦντας κατὰ τὸν καθεστῶτα καὶ ὡς ἐπιτιτοῦν-τας τὴν ἐνωσιν αὐτῶν μετὰ τῆς Ἑλλάδος!! Ἡ Τουρκικὴ κυβερνήσις, οὐχὶ πολὺ εὐχριστήρην διὰ τὰ γινόμενα ἐν Ἀθῶν κατὰ τὴν κατάστασιν τοῦ στό-λου, εἰσιν οὓς εἰς ὅλα ταῦτα καὶ ἐξεδίλωσε ζωη-ρὰν ἀπαρέσκεαν, ἐν ταυτῷ δὲ δι' ἐπανειλημμένων ἐγγράφων εἰς τὰ Πατριαρχεῖα ἐζήτησεν νὰ κατα-στήσῃ ὑπολόγους τοὺς κορυφαίους τῶν Ἑλλήνων μοναχῶν, καὶ τοσοῦτ' ἄλλο ὅσον ὁ ρωσικὸς τύ-πος δὲν ἐπαύει ἀναφέρειν, ὅτι οἱ ἐν λόγῳ μοναχοὶ ἀπεριφράστως καὶ ἐπισήμως ἐζήτησαν τὴν Ἕλληνικὴν ἰθαγενεῖαν καὶ προστασίαν. Ἡ αὐτοστολος καὶ σα-τανικὴ αὕτη καταγγελία ἠνάγκασε τὰ Πατριαρχεῖα νὰ δημοσιεύσωσιν ἐν τῇ ἐπισήμῳ Ἀγκυρασιᾳ τὴν Ἀληθείαν διὰ ψεῦσιν πάντων τούτων, πρᾶγμα τὸ ὅποιον ἄλλως καὶ αὐτοὶ οἱ μοναχοὶ ἀπῆρτησαν. Τὸ νὰ ζητήσῃ κανεὶς νὰ διαψεύσῃ ταῦτα εἶναι περι-τόν· ἀξίον ἀπορίας μόνον εἶναι, ὅτι περισσοτέρων τοῦ δέοντος ἔδωκε προσοχὴν ἡ Τουρκικὴ κυβερνή-σις, ἡ κάλλιον παντὸς ἄλλου γνωρίζουσα περὶ τίνος ἐπρόκειτο. Διότι εἶναι μὲν ἀληθὲς, ὅτι οἱ Ἕλληνες μοναχοὶ ζωηρότατα ἐπεδέχθησαν τοὺς Ἕλληνας ναύ-τας καὶ ἐνθουσιωδῶς ἐξεδίλωσαν τὰ αἰσθηματὰ των, ἀπὸ κανενὸς ὁμοῦ τὸν νῦν δὲν παρήλθεν ἡ ἰδέα νὰ ἐπιζητηθῇ οὕτω πως ἡ μεταβολὴ τοῦ καθεστῶτος, διὰ τὸ ὅποιον δὲν εἶναι ποσὸς δυσχερῆσθη. Τού-ναντιον μάστιχα πάντες τρέφουσιν εἰλικρινὴ αἰσθή-ματα πρὸς τὸν Σουλτάνον καὶ τὴν κυβερνήσιν του, ἀσχάλλουσι δὲ καὶ ἀδμονοῦσι διὰ τὴν ὀση-μέραν κρατυομένην ἐπικρασίαν τῶν Ρώσων ἐν τῷ Ὁρει. Αὐτὴ εἶναι ἡ μόνη ἀλήθεια καὶ ταύτην ἄλ-λως ἀπῆρτητως διετύπωσεν αὐτὸς ὁ Τούρκος διοικη-τῆς τοῦ Ὁρους. Αἱ παράλογοι ἀπαιτήσεις τῆς κυβερνήσεως πρὸς τιμωρίαν τῶν μοναχῶν καὶ τῇ-ρησιν τῶν προνομίων αὐτῶν οὐ μόνον ἀβάσιμα ἀλλὰ καὶ ἀδικοὶ συγχρόνως εἶναι.

ΚΡΗΤΗ

Τὰ αἷνα τῆς παρατήσεως τοῦ κ. Μ. Κουνδούρου ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτοῦ ὡς Συμβούλου τοῦ Ἡγεμόνου.

Ἡ προσδοκία ἡμῶν νὰ μάθωμεν ἐπακριβῶς τοὺς λόγους τῆς παρατήσεως τοῦ κ. Κουνδούρου δὲν διεψεύσθη. Ἐκ μακρᾶς ἐπιστολῆς τοῦ ἐν Χανίοις ἀναποκριτοῦ μανθινοῦμεν πρᾶγματι, ὅτι ὁ τῶς ἀσύνουλους τῶν ἐσωτερικῶν οὐτε ἀπέλυθη τῆς θέ-σεως αὐτοῦ ὡς ἀπολέσας τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ ἡγεμόνου, ὡς διεδόθη σκοπίμως ὑπὸ τῶν ἐχόντων συμφέρον πρὸς τοῦτο καὶ ἀβασανίστως ἀνεγέρθη ἐν τῷ ἀθηναϊκῷ ἡμερησίῳ τύπῳ, οὐτε ἐβέβαιη ἡ παραιτήσις αὐτοῦ ἐνεκα τῆς ἄλλης εἰδήσεως, ἧτις ἐκ τῶν ὑστέρων ἀποδεικνύεται ἄπολιν μυθεύμα, ὅτι ὁ τῶς ἀσύνουλους περιῆλθεν εἰς δυσχερῆτον σύγκρουσιν πρὸς τὸν ἐν Χανίοις Ρώσων πρόξενον.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἰτήσις ἀφορῶσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται
 Πρὸς τὸν κ. Γ. Λαμπροδιν, δικηγόρον
 Ὁδὸς Ἰπποκράτους 5.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

Ὁ ἐγερτικὸς ἡμῶν ἀναποκριτὴς βεβαιῶται — καὶ τοῦτο εἶναι ἀπολύτως ἀληθές — ὅτι ἐν τῇ παρατή-σει ταύτῃ ἐγείνεται πολιτικὸς λόγος ἐσωτερικῆς ὅλης φύσεως. Κατὰ τὸ σύστημα τῆς Κρήτης, ὡς γνω-στόν, οἱ σύμβουλοι τοῦ ἡγεμόνου οὐτε ὑποψηφιότητα νὰ προβάλλωσι δύνανται κατὰ τὰς βουλευτικὰς ἐκ-λογάς, οὐτε ἄλλως τὸ παράπαν νὰ ἀναμειχθῶσιν εἰς τὴν βουλευτικὴν πάλιν. Τοῦ κ. Κουνδούρου διαθέντος μέγαν κατ' ἀπασαν τὴν Κρήτην ἐκ-λογικὰ κεφάλαιον, ἐπὶ ζήτημα ἐσωτερικῆς νὰ ἀφῇ ἡ-λευθέρῃ ἡ πολιτικὴ παλαίστρα εἰς τὰς ἐνεργείας τοῦ κ. Βενιζέλου, ὅστις ἀπ' ἐμπεσῶν εἰς τὸ ἀσυγ-χώρητον σπῆλμα νὰ τάξῃ ἐκείνους ἀρχηγῶν κοινο-βουλευτικῶν θεωριῶν, αἵτινες οὐ μόνον πρὸς τὸ σύ-στημα τὸ ἰσχυρὸν ἐν Κρήτῃ δὲν συμβιβάζεται, ἀλλὰ καὶ καιριοτάτην βλάβην ἀπειλοῦσιν, ὡς ἔχει ἡ πολιτικὴ ἡ μάλλον ἡ διεθνὴς θέσις τῆς νήσου σήμερον, αὐτῶν τῶν ἔθνικων συμφερόντων καὶ τῆς νήσου καὶ τοῦ ὅλου Ἕλληνισμοῦ, εἰς τούτῳ τὸ ἀ-μάρτημα περιεσῶν ὁ κ. Βενιζέλος ἐννοεῖ σήμερον νὰ ἐξέλθῃ ἄτρωτος καὶ νικηφόρος πλειοδοτῶν ὑπὲρ τῶν πόθων τῆς ἐνωσεως τῆς νήσου, οὓς ἀκριβῶς εἰς μεγάλους ἐξέθηκε κινδύνους διὰ τῆς ἀνυπομένου καὶ πνιδικῆς αὐτοῦ φιλοδοξίας.

Οὕτω σαφῶς ἐκ τούτων δηλοῦται, ὅτι ἐν Κρήτῃ ἀναπεταννύει τὰς πύλας αὐτοῦ τὸ σταθὸν τῶν ἀ-παισίων κοινοβουλευτικῶν ἀγώνων μετ' ὅλων τῶν συμπαρομαρτυρούντων εἰς αὐτοὺς δεινῶν, δυσχερῆ, δὲ νὰ προεικασθῇ τις ὅποιαν θὰ ἔχῃσιν ἐπιδράσιν καὶ ἐπὶ τῇ πολιτικῇ τύχῃ τῆς νήσου, διότι εἰς τὰ ἐσω-τερικὰ αὐτῆς πράγματα οὐδεμία ἀπόκειται ἀμφι-βολία, ὅτι θὰ ἐπιφέρει ἀναστάτῳσιν καὶ βαρὺ θὰ κατενεχθῇ τραῦμα κατὰ τοῦ ἔργου τῆς σφύρας καὶ ἡρέμου περισυλλογῆς, ἧτις ἐς αἰὶ θὰ καταυγάζῃ τὴν μέχρι τούδε ἀρροστικὴν τοῦ πρίγκηπος Γεωργίου.

Γινώσκοντες, ὅτι ἡ ἀσθενὴς ἡμῶν φωνὴ δὲν ἀ-κούεται μετ' ἀδιαφορίας ἐκεῖ κάτω, διότι ἐμπνέει αὐτὴν τῆς προθέσεως ἡ εἰλικρίνεια καὶ ὁ πόνος, ὃν πᾶς Ἕλληνας ἀλγεῖ βλέπων τὰ ἐρείπια, ἅτινα ἐσώ-ρευσε καὶ ἀκόρως καταστραφῶν ἐξακολουθεῖ σω-ρεύων ἐν τῇ ἐλευθερᾷ μητροπόλει ὁ κοινοβουλευτι-σμός, ἔχομεν ἐπιτακτικὸν καθήκον νὰ ἐπιφωμὴν τὴν ἀληθειαν καὶ νὰ ἐκφέρωμεν τὴν ταπεινὴν ἡμῶν γνώμην ἐλπίζοντες, ὅτι εἶναι εἰσέτι καιρὸς νὰ στα-ματήσῃ τὸ κακόν.

Ἀλθὲς ἀνεπαρόρωτον, οὕτινος ὁμολογοῦμεν ἀπε-ριφράστως, ὅτι μετέρχομεν καὶ ἡμεῖς, ὑπῆρξεν, ὅτι ἀπεδόθη μεζῶν προσοχὴ τοῦ δέοντος εἰς τὸ διὰ δῆμα τοῦ κ. Βενιζέλου. Ἡ παλινωδία αὐτοῦ καὶ ἡ ἀπο-κρήρυξις τοῦ προγράμματος πρὸς δημιουργίαν νέας ἐν Κρήτῃ Βουλγαρίας ἐπέπεσε νὰ ἀκρίβη τὰς περισ-τάσεων, ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἀπλοῦστατα ἀνοήταται, καὶ νὰ ἀντιταχθῇ περιφρονητικὴ σιγὴ εἰς ἐνεργείας, αἵ-τινες ἀφ' ἐαυτῶν θὰ κατέπιπτον ἐν τῇ κοινῇ ἀτρέ-πη καὶ εἰς αἰὶ ἀσάλευτῳ θελήσει τοῦ κρητικῶ λαοῦ νὰ ἐνωθῇ πρὸς τὴν Ἑλλάδα. Νῦν τὸ λάθος διπλασιάζεται. Ἀναγωνίζεσθαι, ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος δὲν εὐρίσκειται — καίπερ τοιαῦτα φρονῶν καὶ πράτ-των, μεμονωμένους ἐν Κρήτῃ, πρὸς καταπάλασιν δὲ τῶν γνωμῶν του καὶ τῆς διακομμένης πολιτικῆς του, ἐκρίθη ἀναγκάσιον, νὰ ἀπεφωσῇ τὴν μεγάλην ἐν Κρήτῃ δύναμιν του εἰς τῶν κραταίστερων πολιτι-κῶν ἀνδρῶν τῆς νήσου.

Τί ἐκ τούτου θὰ συμβῇ; Ἀμελέτητος καὶ τοῦ χαρακτῆρος τοῦ εὐοργίτου, τοῦ ἀκροχόλου, τοῦ εὐ-πίστου καὶ πρὸς τὰ ἀκρότατα βέροντος Ἕλληνικοῦ λαοῦ, οἷος εἶναι καὶ ὁ Κρητικὸς, κατεγγεχται ὁ φρονῶν, ὅτι ἐν τῇ προκείμενῃ πάλιν αἰδέσται ὁ ἡ-τημένος ἔσται ὁ κ. Βενιζέλος, ὃν μάστιχα λάβῃ τις ὑπ' οὐρῇ τὴν στάσιν, ἣν οὗτος ἔλαβε, καὶ ἣν τὰ πάντα πείθουσιν, ὅτι ἐνέτυχεν θὰ ὑποστήρῃ.

ὑπὲρ τῆς ἐνωσεως θὰ μάχηται ὁ κ. Κουνδούρος, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς ἐνωσεως θὰ ἀγωνίζηται καὶ ὁ κ. Βε-νιζέλος, ἀταλαίπωρο, δὲ κατὰ τὸν Θεομυθίδην τὸ πολὺ πλεονεχὲς περὶ τὴν ἔκτασιν τῶν ἀληθειῶν. Ἡ ἀστάτης τῶν ἐκλογικῶν ἀγώνων νικᾷ κυλινδρῶμενη θὰ στραφῇ ποτε καὶ πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον, τοῦτο δὲ τὸ ἐνδεχόμενον καταναί νὰ γεννηθῇ περιττότα-ἐπιζημιωτάτος εἰς τὴν ἐν Κρήτῃ θέσιν τοῦ Πρίγ-κηπος καὶ εἰς τὴν πορείαν τοῦ ἔθνικοῦ ζήτηματος, οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ ἐὰν συμπερὶ πρὸς ἐσωτε-ρικὰς περιπτώ

πληροφωρίας εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς πατρίδος
των συνέρχονται εἰς συμβούλιον, ὅπως κωνανίσουσιν
τὴν λιπτεάν στέσιν, ὅπως ἑκάστος πολίτης τὴν ἐ-
πετέλει καὶ ἰδίαν ἀρχὴν ἰσοδύναμον πρὸς τὴν δι-
καστικὴν ἐξουσίαν· δὲν ἐφατῆ διατὶ οἱ φοιτηταὶ
οἱ κατὰγελλοῦτες νῦν τοὺς τότε ὑπουργοὺς δὲν
ἐπράξαν τοῦτο, δὲν συνέβη ἡ αἵματοχυσία, ἀλλὰ
κρίνουσιν ἀναγκάσιον, ὅπως προῶσιν εἰς τὸ διὰ
βῆμα τοῦτο νῦν ὅτε καλοῦνται διὰ διαφωτισμοῦ
τὴν δικαιοσύνην;

Δὲν ἐπηρεάζοντο τοσοῦτον πολὺν, ὥστε νὰ λησμονῶμεν οἷοι δεσμοὶ τραυφερότητος συνδέουσιν ἡμᾶς πρὸς τὴν σπουδαίουςαμεν νεότητα, ἣς καὶ τὴν πολιτικὴν γυνώσκουμεν καὶ διὰ τὸ πρὸς τὰ ἔθνη καὶ ἰδιαιτὶ ἐγγεῆν ἡθουσιασμοὶ δὲν παραγνωρίζουν. Ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ἄλλας τὴν νεότητα ἀνέχοντο ὡς μὴν ἐλπίδες παροτρύναν ἡμᾶς νὰ ἀνυψώμεν τὸ γαλεοπατόν τοῦτο ἔργον, ἐν φ' οὐτε τὸν παρ' ἄ- ἑξαι ἔκαιον γυνώσκουμεν, οὔτε ἡ ὕβρις ἔχει χῶρον. Διὰ τοῦτο ἔχομεν τὸ δικαίωμα νὰ ἐπισημάνωμεν ὅλην τὴν ἀλήθειαν. Ἐν τῇ κινήσει ταύτῃ τῶν φοιτη- τῶν ὑπάρχει καὶ πάλιν ὁ ἀπαισιώτατος τῆς πολι- τικῆς δάκτυλος, ὁ δάκτυλος ἐκείνου, ὁν κινεῖ ἀκα- τάστοχος ὁρεγίς ἀνθρώπων ἐπιθυμοῦντων νὰ ἴδωσι τὰ πάντα φθειρόμενα καὶ τὰ πάντα ἀνατετραμ- μένα ἐν Ἑλλάδι καὶ ὅστις ἔξωθεν τὴν ἀδάναν, ἄ- γκαλον καὶ εὐπιστον νεότητα νὰ ριπῇται θῆμα ἀ- γνοουμένων ὑπ' αὐτῆς προθέσεων. Ὡς παύσασσι, πρὸς θεοῦ, τὰ συμβολίσαι καὶ αἱ γαμοδοτήσεις τῶν νομομεθῶν, ὡς προσέβη ἑκάστος πεποιθὼς ἐπὶ τὴν ἀδωότητα αὐτοῦ νὰ ἐλθῇ, οἱ γινώσκοντες, τοῦτο εἶναι τὸ μόνον καθήκον τῆς σπουδαίουσθης νεότητος, εἰς ἣν ἡ Ἑλλὰς σφριλεῖ τὰς ἐλπίδας τῆς, δει θὰ ἐνομομῇ αὐρίον, διὰ θὰ πᾶνθ ἡ μονα- δικὴ διοικητικὴ ἐκτίσις, διὰ ἑκάστος θὰ τραπῇ ἐπὶ τὸ οἰκεῖον ἔργον ἀνευ φόβου νὰ ἴδῃ τοὺς καρ- ποὺς τῶν μόχθων τὸν ἐξαγαγεζόμενόν του παρο- πρὸς καὶ κατασῶν καὶ διὰ τὰ καταστῇ ἄλλο νὰ ἐκ- πληρώσῃ τὴν ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἀποστολήν τῆς ὡς δυνάμεως ἐλευθερωτικῆς, ἐκπολιτιστικῆς, ασφα- λιστικῆς τὴν εὐνομίαν καὶ τὴν τάξιν καὶ τὴν δι- καιοσύνην.

ΤΗΝ πρωΐαν τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἐφά-
λτο δοξολογία ἐπὶ τοῖς προσομοούμενοις εἰς Νέον
Φάληρον θαυμακὸν "Φαρόν", εἰς τὴν ὅπουσαν ἦσαν
πολλοὶ προσκεκλημένοι. Ἀνεμίφθισαν εὐχαί τοις
τοῖς ἱερέσις ὑπὲρ εὐδοχάσεως τοῦ ταξιδίου του. Τὸ
ἀπόγευμα κατήλθεν εἰς Φάληρον καὶ ἐπεθεώρησε
τὸ σκάφος ὁ πρωτόπυργος κ. Ζαΐτης, συνοδευ-
όμενος ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν κ. Κόρφα.

Τὴν δεκάτην τῆς πρωΐνης ὥραν τῆς παρελθούσης
Ασθενέας κατήλθεν ὁ Βασιλεὺς καὶ τὰ λοιπὰ τῆς
Βασιλικῆς οἰκογενείας μέλη, πλὴν τῆς Βασιλισσῆς,
ἥτις εἶχε κατέλθει πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ Ῥωσικοῦ
ποσοκομείου εἰς Πειραιᾶ, μετ' αὐτὸν δὲ καὶ ὁ
ὑπουργὸς τῶν ναυτικῶν κ. Κόρφας. Ὁ Βασιλεὺς
ἐπεθεώρησε λεπτομερῶς τὸ πλοῖον καὶ τὴν πλῆρμα,
ἀνέβηκεν δὲ ἐπὶ τοῦ καταστρώματος, ἐφ' οὗ εἶχον
παραταχθῆ ἱερωματοὶ καὶ ναῦται προσεφώνησεν
αὐτοὺς ταῦτα: "Εἴμεθα βεβαίως, ὅτι ἐκεῖ ὅπου με-
ταβαλνῆτε ἵνα ἀντιπροσωπεύσῃτε τὴν Ἑλλάδα, θὰ
φανῇτε ἄξιοι καὶ τοῦ Ἑθνους καὶ τῆς σημαίας
του." Ὁ κυβερνήτης τῶν "Φαρόν", κ. Γίγκας ἀ-
παντήσας πρὸς τὴν Βασιλεῖ εἶπε ταῦτα:

καὶ τὰς ἀποστολὰς ἐν Βασιλείᾳ ἐκεῖ ἵσταται.

Τὸ θεοῦ κρῖνον. "Ψαρά, ὁ πέρθερανεν διὰ τὴν ἀποστολὴν, ἥτις ἔλαχεν αὐτῷ, εὐλαβὸς ὑποβάλλει τὴν ὑμετέραν Μεγαλειότητα τὴν νόσχεσιν, οὗτοι οὐδὲν ἕτερον παραιτεῖται, ὅπως τιμῇ τὴν Βασιλεῖα καὶ τὴν σημεῖαν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐκτίσει αὐτῆς.

"Ἐπὶ τῇ ἐλπίδι οὗτι σὺν Θεῷ ἡ ὑπόσχεσίς μας αὕτη θέλει ὑπὸ τῶν πραγμάτων ἐπαληθεύσῃ, λαμβάνω τὴν ὑψηλὴν τιμὴν, Μεγαλειότης, σὺν τῇ ἐκφορᾷ τῆς ἁγίας ἀφοσιώσεώς καὶ τῶν εὐχαριστιῶν ἡμῶν νὰ καταθέσῃ πρὸς τῆς "Ψευδούς Μεγαλειότητος τὴν εὐχὴν, ὅπως ὁ "Ψευδὸς σκέπῃ τὴν "Ψευτέραν Μεγαλειότητα καὶ ἀπαναν τὴν Β. Οὐνογενεῖαν. Ζήτω ὁ Βασιλεὺς... (Ζητοσκοιαντα).

Εὐβλατίως πῆλθεεν ὁσάυτως καὶ ἡ προσφώνη-
σις τοῦ κ. Ἱπποκροῦ τοῦ Ναντικῶν καὶ ἐπιτυ-
χιστατοῦ ἐπὶ λλοῦν, δι' οὗ ἀπεκχυρίετο τὸ πλη-
ρωμα τοῦ πλοίου. «Μὴ σὰς φοβῆθον (εἶπε σὺν
ἄλλοις ὁ κ. Ἱπποκροῦ) οἱ κολοσσοί, μεταξὺ τῶν
ὁποίων καὶ ἐσθρεθίζε. Ἡ Ἑλληνικὴ σημαία σφέ-
σι παρεθῆν ἐνδοξος. Ἡ ἰερώδης ὑψηλὴ, ἔχει δὲ
θέσιμ ἐντιμον μεταξὺ τῶν εὐρωπαϊκῶν κρατῶν».
Τὸ μεγαλύνον πλοῖον ἀπέπλευσε τοῦ Παλῆ-
ρον κατενδιόμενον εἰς Ἀγγλίαν, ὅπως ἀντιπρο-
σωπεύσῃ ἐνώπιον τῶν μεγάλων στόλων τῆς Εὐρώ-
πης καὶ τῆς Ἀγγλίας τὸ μικρὸν ἀλλὰ ναυτικώτατον
ἔθνος τοῦ κόσμου, κατὰ τὴν στέψιν τοῦ Βασιλέως
Ἑδονάρδου.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ τῶν Ναυτικῶν συνέστησεν
ἐπιτροπὴν, ἀποτελούμενὴν ἐκ τῶν κ. κ. Θεοφάνους,
ἀντιπολιτάρχου, Δ. Τσουνιᾶ, υποπολιτάρχου, Τσα-
κῆλῃ ἀρχιναυπηγῶν, Βλυστοῦ καὶ Παυλίδου, ναυ-
πηγῶν, ὅπως ἐπιθεωρήσῃ τὰ θωρηκτὰ καὶ πάντα
τὰ λοιπὰ πολεμικὰ σκάφη καὶ δι' ἐκθέσεώς της
ἀναφέρῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὰς ἐλλείψεις αὐτῶν,
καθὼς καὶ πᾶν ὅτι ἤθελε κρίνει ἀναγκαῖον διὰ
τὴν βελτίωσιν αὐτῶν.

ΑΠΟ σήμερα αρχίζουμε την ἐν ἐπιγραφίδι εἰς
τὸν Ἅλωνα, καταχώρησιν τῆς ἐκδόσεως, ἣν ἀ-
νέγνωσεν οὐ εἰσηγητὴς τῆς ἐλανοδίου ἐπιστολῆς
ἐν τῷ τοῦ Λαοσσελίου δραματικῷ ἄλφονος κ. Ν. Πο-
λλίτης τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐνώπιον ἐπι-
λέκτου ἀκροατηρίου ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθρῇ τοῦ
Πανεπιστημίου. Νομίζουμε, καὶ παρέχουμε, σπα-
νωτάτην πνευματικὴν ἀπόλαυσιν εἰς τοὺς ἡμετέ-
ρους ἀναγνώστας παραθέτοντες αὐτοῖς τὸ σὸφον
καὶ βαθὺ μελέτημα τοῦ διαπεπονητοῦ ἡμῶν φίλου
καὶ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου, οὗ αἱ ποικί-
λαι βαθεῖαι ἐπιστημονικαὶ ἔρευναι φέρουσιν μετὰ
τιμῆς τὸ δοῦμα τῆς ἐλληνικῆς ἐπιστήμης καὶ πε-
ραν τῶν ὁρίων τῆς μιᾶς Ἑλλάδος. Ὡς προϊόν-
τος θὰ ἴδωσιν οἱ ἡμετέροις ἀναγνώσταις ἡ ἀγνώ-
στους ἐμπροσθὴ ἐν μόνον ἔργον ἐβράβευσε, τὴν
φέρουσιν τὴν ἐπιγραφὴν Ὁ Θεὸς ἡ τραγωδίαν
καὶ ἔχουσιν ὑπόθεσιν τὸν βίον τοῦ αὐτοκράτορος
τοῦ Βυζαντίου Ἀνδρονίκου. Τοῦ δράματος τοῦ

του ποιητῆς εἶναι ὁ κ. Πολύβιος Δημητρακόπου
λος, ἐκ τῶν δοκιμωμάτων δραματικῶν ποιητῶν
τῆς σιγχορόνου Ἑλλάδος.

ΑΠΕΣΤΑΛΗ ἡμῖν φιλοφρονέως ἐπὶ τοῦ βου-
 λευτοῦ Ἀτινῆς καὶ προῆν Ἰουνοροῦ κ. Στεφ.
 Δραγοῦμη ἣ εἰς ἰδιαιτέρον φυλλάδιον ἐκτυπα-
 θείσα ἀνέθεσις του ἐπὶ τοῦ προὔπολογισμοῦ
 τοῦ 1902. Ἡ ἀφένεσις αὕτη ἀποτελεῖ ἀλήθες
 οἰκονομολογικὸν ἐγχειρίδιον καὶ βιβλίον περὶ τοῦ
 πῶς δεῖ διοικεῖσθαι τὸ κράτος καὶ ἀποτελεῖ οὕτω
 τοῦ πλήρους πολιτικὸν πρόγραμμα τοῦ διακεκομέ-
 νου τούτου πολιτευτοῦ. Τὰ στενὰ ὅρια τοῦ Ἀ-
 γῶνος, δὲν ἐπιτρέπουσι ἡμῖν ἀνάσσειν τῆς ἀγο-
 λισμῖν τῆς ἀγορεύσεως ταύτης, ἀλλ' οὐδεῖς τι-
 ποσοῦσα τοῦ φύλλον ἡμῶν ἀποφευκτικῶς ἀπε-
 ρχομένη πάσης εἰς τὸ πολιτικὸν ἀναμείβεας δυνά-
 μεθα νὰ ἐκπαιδεύωμεν ἣ νὰ μεμψόχωμεν τὰς πο-
 λιτικὰς ἀρχὰς τοῦ κ. Στεφ. Δραγοῦμη. Οὐχ ἵπτον
 δὲν δυνάμεθα καὶ νὰ μὴ συστήσωμεν τὴν ἀνά-
 γωνιστὴν τῆς μελέτης ταύτης ὡς προϊόντος ἐξ ἀν-
 δρός, οὐ καὶ ἡ πείρα μεγάλη καὶ ἡ φιλοπονία
 σπανιστάτη μεταξὺ τῶν ζώτων τῆς Ἑλλάδος
 πολιτικῶν.

Ο σοφὸς Ἐφορος Ἀρχαιογῆτων, ὁ ἀρχαιοπε-
πύστας καὶ Δημ. Φίλος ἀπέστειλεν ἡμῖν θρακ.
25 ὕμνον πρὸς ἀνδράσιν τοὺς ἀειμνήστου ὄντα
αὐτοκατάφορος Κωνσταντῖνον Παλαιολόγουν, ὃς
καὶ διεβίβασεν πρὸς τὸν ἀξιότιμον κ. Μάρκον
Δραγομήτην μέλος τῆς πρὸς τοῦτο συστάσεως ἐπι-
τροπῆς καὶ ἑνὰ τῶν σθένων τὴν καλλίστην ταύ-
την ποσὶν ὑμνῶν.

Ο ἐν Μίμνῃ τῆς Ἀθηνῶν ἡμέτερος πρόεδρος
κ. Βασιλικὴν ἀνήγγειλε ᾗδε πρὸς τὸ ἴκνου-
μενον τῶν ἑξαετηρίων ἐκ ὑπὸ τῶν μαθητῶν
τοῦ αὐτοῦ ἐπαγιδευτηρίου παρεστῆθη τῆς ἡμέ-
ρας τῆς 25 Μαρτίου τοῦ ὁράμα δ' ἦν· «*Ἀλ. Τψη-
λάντης*». Αἱ εἰσπραξεῖς ἐκ τῆς παραστάσεως ταυ-
τῆς ἀνεληφθῆσαι εἰς 606 φρ. χρ. διτεθήσαν ὑπὲρ
τοῦ Ἑθνικοῦ Σχολίου.

ΤΟ ΔΕΝΔΡΟΝ ὑπὸ Δ. Γρηγοριάδου γεωπόνου, μετὰ πολλῶν εἰκόνων. — Αὐτὸς εἶνε ὁ τίτλος τοῦ 29ου βιβλίου τοῦ Συλλόγου πρὸς διάδοσιν ἀφελήμων βιβλίων. Ἀποστείλατε δι' αὐτὸ τὰ βιβλία ἡμετέρα: Τὸ δένδρον καὶ ὁ ἄνθρωπος — Πῶς ζῇ τὸ δένδρον — Πῶς ἐξημερώνεται τὸ δένδρον — Πῶς διαπλάσσεται τὸ δένδρον

Πωλείται: λεπτὰ 40 εἰς τὸ Κατὰ τέμνα τοῦ Συλλόγου (42 δόξαι Ἀκαδημίας) καὶ εἰς τὰ Βιβλιοπωλεῖα.

Προστέτοι ἐκδόθησαν: *Τοῖσι δὲ ἑστέροι Πλουσίοις* ὑπὸ Α. Μάτασι, *Πρώται βοήθειαι* ὑπὸ Φ. Φλωρεῖ, *Ιατροῦ*.

EENOΔOXEION

“ Η ΜΕΤΑΛΗ ΒΡΕΤΤΑΝΙΑ ΚΗΦΙΣΣΙΑΣ , ,

Τοιοῦτον γέρεε ὄνομα τὸ περίκομφον καὶ πολυτελές, εὐρύ, εὐάερον καὶ ἐκ καθαριότητος ἀπαστρέπτων Ξεροδοχεῖον τῆς εὐδρόσου Κηγισσίας, ὅπερ ἡ πατριαρχικὴ καὶ αὐτόχρημα οἰκογενειακὴ διεύθυνσις τοῦ κ. Χρήστου Τζανήδου κατέστησε τὸ γενικὸν κατὰ τὸ θέρος ἐντετυκτῆριον τῶν ἐκ Ρωμυρίας, Βουλγαρίας, Ρωσίας, Τουρκίας, Αἰγύπτου καὶ ἐκ πολλῶν ἄλλων τῆς Δύσεως μερῶν εἰς Ἑλλάδα κατερχομένων οἰκογενειῶν.

Κείμενον πρὸ τοῦ τραγούτου μεγάλου Ἀλ-
 σους τῆς Κηφισσίας τὸ Ξεροδοχεῖον τοῦτο,
 ἀρθροῦστατον δὲ δεχόμενον τὸ κροστάλλινον
 καὶ ψυχρὸν ὕδωρ τῶν πηγῶν Δόστη, ἀφ'
 ὧν νῦν ἀρδεύεται ὁλόκληρος ἡ πόλις τῶν
 Ἀθηνῶν, πολυτελέστατα ἐπιπλωμένον, ἀρι-
 στην καὶ πρόθυμον παρέχον ὑπηρεσίας,
 πλουσίαν, ὑγιεινὴν καὶ ἄριστα παρασκευα-
 ζομένην τροφήν, δὲν εἶναι μόνον ἀπλῶς ἐν-
 διατήρημα τῶν θελόντων τὰ διελθῶσιν εὐγρο-
 σύνως ὁλίγας ἡμέρας ἀναπαύσεως ἀπὸ τῶν
 ἀσχολιῶν τοῦ βίου, ἀλλὰ αὐτόχρονον θερα-
 पेυτήριον τῶν ἐξησθημένων καὶ ἐχόντων
 ἀνάγκην νέων δυνάμεων. Ταῦτα δὲ πάντα
 εὐρίσκει τις ἀπὸ ταπεινῆς εὐτελεστάτης ἐν-
 σχέσει πρὸς τὰ παλαιώμενα ἐν Ξεροδο-
 χεῖοις τῆς ἑξορῶπτης Ἰσοῦς τὴν περιωπὴν
 πρὸς τὸ Ξεροδοχεῖον «Ἡ Μεγάλῃ Βρεττα-
 νίᾳ Κηφισσίας».

ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΑ

Δεκαπενθήμερον Είκοταγραφημένον Περιοδικόν.
 Δεσφυντής καὶ Ἰδιοκτήτης
 ΚΙΜΩΝ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ
 Συνδρομαὶ προσηλωταί:
 Ἑσπερινοῦ ἔτησις δρ. 25 Ἑσπερινοῦ ἔτησις φρ. 25
 » ἑξάμηνος » 13 » ἑξάμηνος » 13
 Ἀρθρα 18 ὁδὸς Φιλελλήνων.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου Π. Δ. Σακκελαρίου.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ
ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

KATA THN 30 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1902

ЕНЕРГИТІКОН

[illegible]

H A O H T I K O N

Μετοχικόν κεφάλαιον.					20,000,000.—	20,000,000.—
Ἀποθεματικόν κεφάλαιον τακτικόν καὶ ἑξακτὸν						
" δι' ἀποδόσεις ἀπαιτήσεων ἐπιφαλῶν Προν. Τραπε. Ἠπειροθες.	Δρ.	11,500,000.—				
	"	<u>2,000,000.—</u>			13,500,000.—	13,500,000.—
Τραπεζικὰ γραμμάτια ἐν κυκλοφορίᾳ:						
I διὰ λ. σιμὸν τῆς Κυβερνήσεως.						
II " " Τραπεζῆς:						
a) τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς.	Δρ.	50,078,427.89				
b) " Πρ. Τραπεζῆς Ἠπειροθεσσαλίας	"	<u>712,749.—</u>	Δρ.	50,791,176.89	121,694,858.92	121,893,274.08
Κερματικὰ γραμμάτια διδράχμα καὶ μονοδράχμα:						
I παραγκυεῖς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς.	Δρ.	9,390,000.—				
II " " Προνομ. " Ἠπειροθεσ.	"	<u>4,110,000.—</u>			13,500,000.—	13,500,000.—
Καταθέσεις ἄνευ τόκου εἰς μεταλλικόν					1,429,583.05	906,749.45
	(Κεντρ. Καταστήματος	Δρ.	18,010,942.37			
Καταθέσεις ἄνευ τόκου	(Ἰποκαταστημάτων	"	<u>8,556,239.16</u>		26,567,181.53	25,067,779.32
	(Κεντρ. Καταστήματος	Δρ.	429,572.07			
Ἐπιτάγῃ πληρωτέα.	(Ἰποκαταστημάτων	"	<u>746,212.99</u>		1,175,785.06	1,121,526.81
Μερίσματα πληρωτέα					360,504.16	405,869.16
Καταθέσεις δημοσίου διὰ χορηγήσεις δανείων κατὰ τὸν "ΒΦΜ" Νόμ. ν					283,749.94	283,749.94
	(Εἰς χρυσόν	Δρ.	117,208.38			
Διεθνῆς οὐκ. ἑπτ. (λίσμὸς καταβ. ἐκ δημ. ὑπερ. προσδ.)	" Τρ. Γραμ.	"	<u>8,775,180.13</u>		8,692,388.41	7,257,355.56
ὑπηρεσία Ἑθνικῶν δανείων εἰς χρυσόν					27,956.65	
ὑπηρεσία Ἑθνικῶν δανείων (εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια).					195,960.25	213,754.45
Καταθέσεις δημοσίου εἰς χρυσόν					46,614.12	18,693.—
Καταθέσεις δημοσίου ἐπὶ τόκῳ (εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια).					11,100,000.14	14,000,000.14
Καταθέσεις ἑντοκoi.					56,042,444.82	55,568,232.37
Λαγνιφόρον δάνειον Τραπεζῆς.					49,083,210.—	49,033,210.—
ὑπηρεσία λαγνιφόρου δανείου Τραπεζῆς.					760,324.—	844,370.—
	(Κεντρ. Καταστήματος	Δρ.	2,240,052.92			
Καταθέσεις ταμειευτηρίου.	(Ἰποκαταστημάτων	"	<u>568,170.33</u>		2,808,223.25	2,801,806.91
Διὰφοροὶ λογαριασμοὶ					3,379,577.82	3,651,957.03
Διὰφορα					<u>1,713,875.62</u>	1,236,955.79
Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Μαΐου 1902.					332,562,237.74	331,350,283.95

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Λογιστηρίου
Π. Α. ΚΟΥΤΣΑΛΕΞΗΣ

Η
ΥΠΟ ΠΡΟΣΤΑΤΗ, ΤΗ, Α. Β. Υ. ΤΩ, ΔΙΑΔΟΧΩ, ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΘΡΟΝΟΥ

ΑΘΗΝΑΙΚΗ ΣΧΟΛΗ
ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΓΚΡΙΣΕΙ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΑΡΘΡΟ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΑΘΗΝΑΙΩΝ
ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΘΕΙΣΑ ΥΠΟ ΤΗΣ ΚΡΗΝΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΔΙΑΤΕΛΟΥΣΑ ΥΠΟ ΤΗΝ ΑΝΩΤΕΡΑΝ ΕΠΟΠΤΕΙΑΝ ΤΩΝ Κ.Κ.

Ν. ΔΑΜΑΣΚΙΝΟΣ ὁ καθηγητὸς τοῦ Ἐμπορικοῦ δικαίου ἐν τῷ ἔθν. Πανεπιστημίῳ
ΤΙΜ. ΑΒΥΡΟΝΟΜΟΣ » τῆς Φυσικῆς » » »
ΔΗΑΣΤ. ΔΑΜΒΕΡΓΗ » τῆς Χημείας » » »
Γ. ΚΑΤΣΕΛΙΔΟΣ οἰκονομολόγος.

περιλαμβάνει

Ἐμπορικὸν Δύκειον πρὸς μόρφωσιν γλωσσομαθῶν ἐμπορῶν.
Δύκειον τῶν Θετικῶν ἐπιστημῶν πρὸς μόρφωσιν χημικῶν βιομηχάνων.
Προπαρασκευαστικὴν τάξιν.
Οἰκοτροφεῖον.

Δίδακτρα ἐτήσια	Προπαρασκευαστικής τάξεως	250	δρχ	(7 περίπου Ὀθων. λίραι)
A.	τάξεως ἀμφοτέρων τῶν Ἀνδρῶν	300	»	(8 » » »)
B.	» » » »	350	»	(9½ » » »)
Γ.	» » » »	400	»	(11 » » »)
Τροφεία ἐτήσια		1200	»	(32½ » » »)

Εγγράφιον από τῆς 20 Αυγούστου
τὰ μαθήματα ἄρχονται τῇ 16 Σεπτεμβρίου.
Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν καὶ αἰτήσιν παραγραφμάτων ἀπευθυντέον Δεσφύσαντι Ἀθηναϊκῆς
Σχολῆς Δευτέρου Πανεπιστημίου καὶ οὐδὲς Ἰησοκράτους 1.